

El ne-a dat profeti

LECTIA
ÎNTAI

PERSPECTIVE
HERMENEUTICE ESENȚIALE

THIRD MILLENNIUM

MINISTRIES

Biblical Education. For the World. For Free.

Pentru materiale video, suporturi de curs și alte resurse, vizitați Third Millennium Ministries la adresa thirdmill.org.

© 2012 by Third Millennium Ministries

Toate drepturile rezervate. Fără permisiunea scrisă a editurii Third Millennium Ministries, Inc., P.O. Box 300769, Fern Park, Florida 32730-0769, nicio porțiune din această publicație nu poate fi reprodusă în scopuri comerciale, în nicio formă și prin niciun mijloc, cu excepția unor citate scurte în vederea recenziei, comentariului sau studiului.

Dacă nu există alte precizări, toate citatele biblice sunt din Sfânta Scriptură – Biblia versiunea Dumitru Cornilescu revizuită. Copyrightul Bibliei Cornilescu © 1924 aparține British and Foreign Bible Society (Societatea Biblică pentru Răspândirea Bibliei în Anglia și Străinătate). Copyrightul © 2010 ediției revizuite în limba română aparține Societății Biblice Interconfesionale din România, cu aprobarea British and Foreign Bible Society.

DESPRE THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Înființată în 1997, Third Millennium Ministries este o organizație creștină nonprofit care furnizează **educație biblică gratuită în întreaga lume**. Ca răspuns la nevoia tot mai mare de formare biblică judicioasă a liderilor creștini de pe mapamond, noi creăm o programă de seminar multimedia ușor de folosit, finanțată prin donații, în cinci limbi de mare circulație (engleză, spaniolă, rusă, chineză mandarină și arabă) și o distribuim gratuit celor care au cea mai mare nevoie de ea, mai cu seamă liderilor creștini care nu au acces la educația tradițională sau nu și-o pot permite. Toate lecțiile sunt scrise, concepute și produse intern și sunt similare ca stil și calitate celor de pe History Channel[®]. Această metodă originală și eficientă pentru formarea liderilor creștini s-a dovedit foarte eficace în întreaga lume. Am câștigat Premiul Telly pentru o producție video remarcabilă în domeniul educației și utilizării animației, iar programa noastră este folosită în prezent în peste 150 de țări. Materialele Third Millennium apar sub formă de DVD-uri, materiale tipărite, *streaming* pe internet, transmisie televizată prin satelit și emisiuni de radio și televiziune.

Pentru informații suplimentare despre lucrarea noastră de slujire și pentru a afla cum vă puteți implica, vă rugăm să vizitați <http://thirdmill.org>.

Cuprins

I. Introducere.....	1
II. Confuzia noastră	1
A. Sursele confuziei	2
1. Cărțile profetice	2
2. Biserica	2
B. Rezultatul confuziei	2
1. Victimizarea	3
2. Apatia	3
III. Experiența profetului.....	4
A. Starea mentală	4
B. Inspirația	5
1. Inspirația mecanică	5
2. Inspirația organică	5
C. Înțelegerea	5
IV. Înțelesul inițial	6
A. Exegeze răspândite	7
1. Atomistică	7
2. Anistorică	7
B. Exegeza corectă	8
1. Contextul literar	8
2. Contextul istoric	8
V. Perspectivele Noului Testament.....	9
A. Autoritatea	9
1. Scripturile profetice	9
2. Intențiile profetice	10
B. Aplicația	11
1. Așteptările profetice	11
2. Împlinirile profetice	11
VI. Concluzie	12

El ne-a dat profeți

Lecția întâi

Perspective hermeneutice esențiale

INTRODUCERE

Odată un prieten mi-a spus: „Richard, dacă vrei o biserică mare, tot ce trebuie să faci este să organizezi o conferință despre profeția biblică și să spui tuturor că Isus vine în curând. Uitându-mă în librăriile și televiziunile creștine, sunt convins că are dreptate. Mulți oameni sunt entuziasmați de profeție pentru că sunt convinși că profeții din vechime le spun că Isus vine în curând.

Majoritatea creștinilor nu acordă atenție profeției Vechiului Testament și când o fac gândul li se îndreaptă imediat spre lucruri precum a doua venire a lui Hristos și alte evenimente de la sfârșitul lumii. Lideri creștini de diferite denominații îi încurajează pe oameni să caute aceste teme pe fiecare pagină a scrierilor profetice. În ciuda faptului că mințile noastre se îndreaptă aproape natural spre aceste teme, în aceste lecții vom aborda mult mai sobru profeția Vechiului Testament abordarea aleasă chiar de acești profeți, și procedând astfel, vom descoperi că profeții au avut mult mai mult de spus decât ne-am imagina noi.

Am intitulat această lecție „Perspective hermeneutice esențiale” deoarece vom identifica considerentele hermeneutice sau interpretative pe care trebuie să le înțelegem cu toții pentru a ne ocupa responsabil de profeția biblică. Această lecție introductivă se va împărți în patru secțiuni: confuzia noastră cu privire la profeția Vechiului Testament și apoi vom analiza trei subiecte care ne vor ajuta să depășim această confuzie – natura experienței profetului, importanța găsirii înțelesului inițial și în final, perspectivele Noului Testament cu privire la profeția Vechiului Testament. Haideți să ne uităm mai întâi la confuzia noastră.

CONFUZIA NOASTRĂ

Ați observat vreodată că majoritatea creștinilor știu unele părți din Biblie mai bine decât altele? În Vechiul Testament, întâmplările din Pentateuh sunt foarte cunoscute. Cititori ai Bibliei bine motivați știu despre Iosua, Judecători, iar unii credincioși au cunoștințe despre cărți precum Samuel, Împărați sau Cronici. Totuși, de îndată ce întreabă cineva „Despre ce se vorbește în Isaia?” sau „Dar în Țefania?” „Nu-i așa că Hagai e o carte palpitantă?” suntem uluiți pentru că știm atât de puține lucruri despre aceste cărți. Chiar păstori și alți învățători creștini tind să evite explicațiile minuțioase despre profeții Vechiului Testament pentru că sunt atât de confuzi cu privire la această parte din Biblie.

La începutul acestui studiu al profeției Vechiului Testament, este important să pornim de la propria noastră confuzie. Vom pune două întrebări de bază: care sunt sursele confuziei noastre și care sunt o parte din rezultatele acestei confuzii? Să începem uitându-

ne la sursele care produc confuzia ce o simțim când vine vorba de profeția Vechiului Testament.

SURSELE CONFUZIEI

Sunt cel puțin două lucruri care provoacă multor creștini probleme cu această parte din Scripturi: mai întâi, cărțile profetice în sine, și apoi, lipsa de armonie din biserică.

Cărțile profetice

Trebuie să recunoaștem, cărțile profetice din Scriptură sunt probabil textele cel mai greu de înțeles din Biblie. Multor creștini le este greu chiar și să pronunțe numele anumitor profeți, cu atât mai mult să înțeleagă spusurile lor. Suntem adesea nedumeriți de conținutul acestor cărți. Par incoerente; un verset pare să nu aibă legătură cu următorul, profeții par să vorbească în ghicitori și în puzzle-uri, iar uneori cuvintele lor ne par lipsite de sens.

În plus, mai avem și faptul că nu știm prea mult despre evenimentele istorice din această perioadă biblică. Împărați, națiuni, războaie și alte evenimente sunt de o complexitate așa de mare încât ne e greu să păstrăm direcția corectă. Când majoritatea creștinilor citesc profeții Vechiului Testament, li se pare că au intrat pe un tărâm ciudat și străin. Semnele stradale nu au niciun sens. Obiceiurile sunt bizare. Suntem dezorientați datorită dificultăților pe care le prezintă cărțile profetice.

Biserica

O a doua sursă majoră de confuzie este biserica. Biserica creștină are o învățătură armonioasă în atât de multe domenii, dar când vine vorba de interpretarea profeției Vechiului Testament, nu există aproape nicio armonie, doar neînțelegeri. Ați auzit dezbaterile – ce ești tu? Un dispensaționalist premilenar? Crezi în răpirea dinainte, în mijlocul sau la sfârșitul Necazului cel mare? Ce-ar fi dacă ai deveni un postmilenist sau un premilenist istoric? Ești oare un amilenist pesimist sau unul optimist? Mergem la o denominație și auzim că toți ceilalți sunt greșiți. Apoi mergem la un alt grup și auzim opusul. Deși evanghelicii au căzut de acord asupra aspectelor esențiale ale credinței creștine, nu prea e nici un acord în ceea ce privește profeția. Biserica a fost atât de împărțită în ceea ce privește interpretarea profețiilor, încât ne este dificil să ne apropiem de aceste texte cu prea multă încredere.

REZULTATUL CONFUZIEI

Această confuzie profundă a dus la rezultate regretabile. Îmi vin în minte cel puțin două rezultate majore ale confuziei generate de această parte din Biblie: victimizarea și apatia.

Victimizarea

Peste tot în jurul nostru sunt oamenii care ajung victime. Există atâtea neînțelegeri și confuzie pe care așa numiții „experți ai profeției” o stârnesc pentru a clarifica această confuzie. Fac asta mergând din loc în loc și predând opiniile personale, de parcă ar fi certitudini.

Îmi vin în minte mai multe exemple de oameni care au ajuns victimele acestora. În ultimele decenii, nenumărate cărți și profesori au spus că instituirea Israelului din 1948 a marcat ultima generație înainte de întoarcerea lui Hristos. Se proclamă pe scară largă că Hristos trebuia să se întoarcă în termen de 40 de ani după 1948. „Doar o generație după ce se întoarce Israelul în pământul său, Biblia spune 40 de ani și Hristos se va întoarce să-Și ia biserica.”

Au trecut patruzeci de ani și nu s-a întâmplat nimic. Ne-am fi așteptat ca, după trecerea anului 1988, speculațiile să înceteze, dar nu a fost așa. Pe măsură ce anii au trecut, experții în profeție și-au îndreptat atenția spre altceva. Au început să spună că anul 2000 va fi hotarul de la sfârșitul vremurilor. Așteptările erau din nou febrile. Chiar și revistele și ziarele ne spun acum că apocalipsa e după colț; toate semnele arată că vine sfârșitul. Spun că fiecare eveniment actual, fiecare război, fiecare cutremur, fiecare problemă economică, arată faptul că profețiile Vechiului Testament despre întoarcerea lui Hristos sunt gata să fie împlinite. Bineînțeles, aplicația practică a multor astfel de conferințe despre profeție este: „Cumpărați cărțile mele.” „Dați bani pentru lucrarea mea.” Din păcate, creștinii ajung cu ușurință victimele acestor așa numiți „experți”. Mii de creștini sar de la o interpretare la alta, doar pentru că nu știu cum să înțeleagă profeții pentru ei înșiși.

Apatia

Victimizarea este doar unul dintre rezultatele confuziei legate de profeția Vechiului Testament. Mai e un alt rezultat pe care-l putem observa. De multe ori devenim apatici cu privire la înțelegerea acestei părți din Biblie. Mulți creștini par să treacă prin diferite faze în abordarea profeției. La început, studiază cu mult entuziasm. Aud pe cineva dând învățătură și sunt plini de râvnă să meargă la conferințe sau să citească cărți despre profeți. dar la scurt timp după aceasta, trec printr-o criză datorată faptului că învățătorii le-au spus lucruri care de fapt se dovedesc a fi neadevărate. În multe cazuri acești creștini sfârșesc prin a fi apatici. Renunță să mai încerce să înțeleagă această parte a Bibliei.

Asta mi s-a întâmplat și mie când eram în liceu. Abia devenisem creștin și toți învățătorii mei mi-au spus: „Richard, Isus vine foarte curând”. Așadar, am renunțat chiar și la idea de a merge la facultate. Din fericire, am descoperit foarte repede că greșeau și am mers mai departe făcându-mi un viitor dar am devenit foarte apatic cu privire la profeția Vechiului Testament. Îmi spuneam, „Nu pot înțelege această parte din Biblie. Mai bine mă ocup de alte părți pe care le pot înțelege. Trebuie să vă spun că pe oriunde merg, întâlnesc creștini apatici în ceea ce privește profeția Vechiului Testament.

Mulți din credincioșii de azi sunt apatici cu privire la profeția Vechiului Testament. Renunță să mai încerce să înțeleagă această parte din Biblie pentru că s-au săturat de dezamăgire și s-au săturat să fie victime. Nu pot să vă spun pe câți pastori i-am

auzit spunând: Nu-ți face griji în privința profeției. Și așa nu o vei înțelege niciodată. Așadar, uităm de această parte din Biblie.

A venit timpul să schimbăm această situație. Trebuie să învățăm mai multe despre profeția Vechiului Testament ca să nu mai fim amăgiți de orice „vânt de învățătură”. De asemenea, trebuie să învățăm despre profeție pentru a putea evita apatia. Dumnezeu nu a inclus profeția în Biblie ca să o ignorăm. El ne-a dat această parte din Scriptură pentru a beneficia de ea în nenumărate feluri și nu ar trebui să ne mulțumim să rămânem ignoranți sau confuzi cu privire la ea.

Cred că toți recunoaștem aceste probleme legate de profețiile Vechiului Testament, dar acum trebuie să ne punem o altă întrebare. Ce trebuie să înțelegem pentru a evita aceste probleme, pentru a crește în cunoștința și înțelegerea profețiilor Vechiului Testament? Există cel puțin trei subiecte majore pe care trebuie să le explorăm pentru a evita apatia și a nu ajunge o victimă. Trebuie să învățăm despre natura experienței profetului, apoi trebuie să întărim importanța înțelesului inițial al profețiilor și trebuie să avem o mai bună înțelegere a modului în care Noul Testament tratează profeția Vechiului Testament. Aceste trei subiecte sunt atât de importante încât ne vom ocupa de ele de-a lungul acestor lecții. În acest moment, vom introduce doar niște gânduri preliminare.

EXPERIENȚA PROFETULUI

Haideți să ne uităm la experiența unui profet din Vechiul Testament. Dacă dorim să înțelegem profeția Vechiului Testament în mod responsabil, trebuie să ne uităm cu atenție la experiența profetilor. Ce s-a întâmplat cu acești mesageri ai lui Dumnezeu? Ce au experimentat când vesteau Cuvântul lui Dumnezeu? Citind și auzind oameni vorbind despre profeți, am reperat cel puțin trei concepții greșite cu privire la experiențele lor. Mulți creștini înțeleg greșit starea mentală a profetilor. De asemenea, nu înțelegem modurile în care Dumnezeu a inspirat cuvintele profetilor. Și de multe ori nu avem ideea corectă despre înțelegerea profetilor Vechiului Testament, ce înțelegeau ei din cuvintele ce le rosteau.

STAREA MENTALĂ

Mai întâi, mulți învățăcei ai Scripturii îi abordează pe profeți ca și când aceștia își pierdeau mințile în momentul în care primeau profețiile. Profeții erau atât de copleșiți de Duhul Sfânt că își pierdeau conștiința. Intrau într-o stare de delir la fel ca profeții cananiți ai lui Baal și alte religii din lumea antică și din lumea modernă.

Chiar dacă această perspectivă asupra profetilor este destul de răspândită, totuși nu se potrivește deloc cu dovezile Scripturii. Cred că au existat momente când profeții Vechiului Testament au fost uimiți de ceea ce au auzit și au văzut de la Dumnezeu. Putem doar să ne imaginăm în ce stare de spirit trebuie să fi fost Ezechiel, când în capitolul 8, Duhul lui Dumnezeu l-a ridicat de pământ și l-a dus la sute de kilometri depărtare de Babilon, în templul din Ierusalim. Totuși chiar și în această stare, Ezechiel nu a fost supra exaltat. Nu și-a pierdut mințile. În schimb, când citim această parte din cartea lui Ezechiel, găsim

că a interacționat cu Dumnezeu în mod rațional. Chiar și în situații dramatice, profeții Vechiului Testament au rămas alerti și conștienți când Dumnezeu le releva Cuvântul.

INSPIRAȚIA

O altă concepție greșită răspândită cu privire la experiența profetului are de-a face cu modul în care au fost inspirați de Dumnezeu.

Inspirația mecanică

Din păcate, mulți creștini abordează profeții Vechiului Testament de parcă ar fi fost inspirați mecanic. Tratăm profeții ca și cum ar fi simple mașini de dictare. Când Isaia a vorbit, pur și simplu i-a permis lui Dumnezeu să-i miște buzele. Când Amos predica, Dumnezeu îi forța rostirea fiecărui cuvânt. Cu privire la alte părți din Biblie avem o convingere diferită, dar când vine vorba de profeții Vechiului Testament, îi tratăm adesea de parcă ar fi fost doar instrumente de relevație pasive, simple porta-voci ale lui Dumnezeu.

Inspirația organică

În contrast cu acest mod popular de a privi inspirația, aceste lecții vor opera cu o perspectivă numită „inspirație organică”. Credem că Duhul Sfânt a inspirat scrierile profeților ca să nu conțină erori, dar, în același timp, știm că atunci când Dumnezeu a inspirat scrierea Scripturilor, El a făcut-o folosind personalitățile, gândurile și perspectivele scriitorilor umani. Acest lucru e adevărat pentru Noul Testament. Epistolele lui Pavel reflectă personalitatea și trecutul lui. De asemenea, recunoaștem că diferențele dintre cele patru Evanghelii au rezultat în primul rând din diferențele în intențiile și scopurile scriitorilor umani. Tot la fel, Dumnezeu folosește personalitățile, experiențele și intențiile profeților atunci când îi inspiră. Dacă nădăjduim să înțelegem profeția Vechiului Testament, trebuie să respingem o înțelegere mecanică a experienței lor și să începem să căutăm căile prin care Dumnezeu i-a inspirat folosindu-se de întreaga lor capacitate de gândire.

ÎNȚELEGEREA

Pe lângă aceste concepții greșite referitoare la experiența profeților, de cele mai multe ori nu știm prea bine cât de mult își înțelegeau profeții propriile cuvinte. De fapt, majoritatea creștinilor se comporta de parcă profeții erau ignoranți sau nu puteau înțelege ceea ce spuneau. De exemplu, dacă cineva l-ar fi oprit pe Amos și l-ar fi întrebat Ce vrei să spui prin aceste cuvinte? Majoritatea creștinilor cred că Amos le-ar fi răspuns în felul următor: Nu știu ce spun; eu doar rostesc ceea ce îmi poruncește Dumnezeu.

În contrast cu această concepție greșită, Biblia ne învață că profeții înțelegeau. Înțelegeau multe lucruri din ceea ce spuneau. De exemplu, în Daniel 12:8, Daniel mărturisește:

Eu am auzit, dar nu am înțeles (Daniel 12:8)

Dar trebuie să fim atenți, să discernem ce voia să spună Daniel. El a explicat pe măsură ce a continuat să vorbească cu Domnul,

„Domnul meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri?” (Daniel 12:8)

Așadar, Daniel a înțeles ce a auzit și ce a scris: știa vocabularul, știa gramatica – la urma urmei erau cuvintele lui. Totuși, el nu a înțeles tot. A recunoscut că nu știa exact cum se va împlini profeția.

În același mod, 1 Petru 1:11 ne spune că profeții Vechiului Testament înțelegeau, dar nu pricepeau tot ce spuneau. Acolo, Petru spune că profeții din vechime

...cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei. (1 Petru 1:11)

Cu alte cuvinte, Petru spune că profeții Vechiului Testament nu știau detaliile cu privire la circumstanțe și timp, dar nu sugerează nicidecum că nu înțelegeau ce spuneau. Dimpotrivă, așa cum vom vedea, profeții erau conștienți, înțelegeau o mare parte din ceea ce spuneau. Nu numai că nu erau ignoranți, ci aveau perspective extraordinare despre căile lui Dumnezeu.

Există multe concepții greșite despre experiențele profețiilor vechi-testamentari dar am abordat doar trei: starea mentală, inspirația și înțelegerea pe care o aveau asupra profețiilor lor. Dacă putem nădăjdui vreodată să înțelegem corect profeția, trebuie să ne amintim întotdeauna că erau conștienți din punct de vedere mental, că erau inspirați organic și că înțelegeau mult din ceea ce aveau de spus. Dacă ne vom aminti aceste lucruri, vom ajunge departe în interpretarea profeției Vechiului Testament.

Având în minte această orientare cu privire la experiența unui profet, putem aborda cea de a doua perspectivă hermeneutică esențială: importanța înțelesului inițial al unei profeții.

ÎNȚELESUL INIȚIAL

Începând cu perioada Reformei, evanghelicii au fost convinși că trebuie mai întâi să descopere înțelesul inițial al unui pasaj și apoi să se supună autorității înțelesului respectiv. Ei bine, când vine vorba de alte părți din Biblie, suntem bucuroși să facem asta, dar cu profeția Vechiului Testament, uităm acest principiu hermeneutic de bază. Pentru a explora modul cum facem acest lucru, să ne uităm la două aspecte diferite: primul, abordările răspândite în exegeză și apoi abordarea corectă a exegezei profețiilor Vechiului Testament. Haideți să ne uităm mai întâi la abordările populare, cele mai răspândite, despre înțelesul inițial al profeției Vechiului Testament.

EXEGEZE RĂSPÂNDITE

Peste tot azi, creștini bine intenționați interpretează profeții acordând foarte puțină atenție înțelesul inițial, intenționat de aceștia. Aceste abordări răspândite pot fi caracterizate în cel puțin două moduri: sunt atomistice și sunt anistorice.

Atomistică

La ce ne referim când spunem că exegezele răspândite sunt atomistice? Este ceva obișnuit pentru creștini să citească profeții ca pe niște colecții de prevestiri vag legate între ele. În loc să citim cu atenție secțiuni mai mari dintr-o carte profetică, suntem de obicei mulțumiți să ne concentrăm pe o frază captivantă sau pe un cuvânt special. Uneori dăm atenție câtorva versete, dar majoritatea creștinilor se limitează la atât când citesc profeții Vechiului Testament. O abordare atomistică a Vechiului Testament este pur și simplu inacceptabilă.

Anistorică

Este destul de trist să vedem că majoritatea evanghelicilor nu sunt preocupați nici de contextul istoric al profețiilor. Nu-l vizează pe scriitorul acestora și nu consideră circumstanțele și nevoile auditoriului inițial al profețiilor din Vechiului Testament.

În schimb, profețiile sunt tratate de parcă ar fi vase goale care așteaptă să fie umplute de sens. Nu găsim înțelesul inițial care umple deja vasul. În schimb, oferim propriul nostru înțeles, uitându-ne la evenimentele din zilele noastre. Ne uităm la ce se întâmplă în lumea noastră și căutăm să umplem vasele goale ale profeției cu evenimente istorice actuale.

Odată s-a întâmplat să vorbesc într-o biserică din Europa și în timpul de întrebări și răspunsuri, o persoană din spatele săli a ridicat mâna și a întrebat „Credeți că dezastrul de la Cernobâl este un semn al sfârșitului?” M-am uitat la traducătorul meu și i-am zis „Chiar a spus asta?” iar traducătorul a răspuns „Da” – datorită faptului că acest cuvânt „Cernobâl” în limba acestui om însemna „pelin” și în Ieremia capitolul 23 cuvântul „pelin” este folosit și asociat cu vremea sfârșitului. Ce a făcut această persoană? A găsit un cuvânt din Biblie, l-a asociat cu ceva din experiența personală și din asta a rezultat un semn al vremii sfârșitului. Ce credeți că facem atunci când ne citim propriile idei în Biblie când o privim atomistic și fără nici o preocupare față de contextul istoric al profețiilor Vechiului Testament?

Citirea propriilor înțelegeri în profețiile Vechiului Testament este larg răspândită deoarece mulți citesc aceste texte în porțiuni mici și fără a ține seama de contextul istoric al scriitorului și auditoriului. Când înțelesul inițial este ignorat, nu putem să facem altceva decât să ne citim propriile idei în aceste versete.

EXEGEZA CORECTĂ

Singura modalitate de a corecta abordările populare la profeția Vechiului Testament este să devenim preocupați de înțelesul inițial al acestor texte. În mare parte, tot ce trebuie să facem este să aplicăm aceleași principii de bază ale interpretării folosite în alte părți ale Bibliei. Înțelesul inițial al profeției se descoperă printr-o exegeză gramatico-istorică. Aceasta este singura ancoră care ne va împiedica să dăm un sens propriu în profeți.

Așa după cum sugerează și termenul - „gramatico-istoric”- trebuie să vizăm două elemente pentru a descoperi înțelesul inițial. Mai întâi trebuie să ne uităm la gramatica unei profeții și facem aceasta când vizăm contextul literar. În al doilea rând, trebuie să ținem cont de contextul istoric în care a trăit scriitorul și auditoriul inițial.

Contextul literar

După cum vedea în aceste lecții, nu este de ajuns să ne concentrăm atenția, pe un cuvânt sau două de ici și colo, așa cum face abordarea atomistică. Trebuie să învățăm cum să tratăm porțiuni mari de material, versete sau capitole, secțiuni din cărți chiar cărți întregi de profeție.

De exemplu, poate suntem interesați de faimoasa profeție din Isaia 7:14:

„Iată, fecioara va rămâne însărcinată, și va naște un Fiu. (Isaia 7:14)

Creștinii sunt de multe ori mulțumiți doar să observe anumite cuvinte cheie – „fecioara” și „fiu” și când fac acest lucru, sunt convinși că au înțeles ce înseamnă acest pasaj.

Chiar dacă suntem confortabili cu această abordare pentru Isaia 7:14, pentru a-l trata cu responsabilitate, trebuie să trecem dincolo de aceste cuvinte cheie și să vedem tot contextul. Cum se încadrează acest verset în Isaia 7? Cum se încadrează versetul în această parte a cărții Isaia? Care este contribuția pe care o aduce întregului scop și înțeles al cărții Isaia? Doar atunci când punem acest verset în contextul său largit putem fi siguri că l-am înțeles corect.

Contextul istoric

Pe lângă studierea contextului literar mai larg al unei profeții, o exegeză coresponsuzătoare presupune și citirea profețiilor în contextul lor istoric. Trebuie să ne gândim la scriitor și auditoriul lui. Când majoritatea creștinilor citesc profețiile se comportă de parcă aceste Scripturi plutesc într-un spațiu atemporal. Exegeza gramatico-istorică ne cere să aducem aceste profeții înapoi pe pământ. Punem întrebări de felul: Cine a scris aceste cuvinte? Când au fost scrise? Pentru cine au fost scrise? De ce au fost scrise aceste cuvinte?

De exemplu, când abordăm Isaia 7:14, nu ar trebui să ne gândim că erau doar niște cuvinte plutind pe cer așteptând pur și simplu să atingă pământul când S-a născut

Isus. Trebuie să punem acest verset în context. Trebuie să ne amintim că citim un pasaj care îl descrie pe Isaia vorbindu-i lui Ahaz, împăratul lui Iuda. Trebuie să punem întrebări de felul: De ce i-a spus Isaia aceste cuvinte lui Ahaz? Care au fost circumstanțele? Care a fost scopul? Doar gândindu-ne la contextul istoric putem nădăjdui să înțelegem acest pasaj în mod corect.

Așadar, vedem că trebuie să respingem abordările răspândite ale profeților Vechiului Testament care sunt atomistice și anistorice și în schimb trebuie să ne străduim să descoperim înțelesul inițial prin exegeza gramatico-istorică. Doar după ce am înțeles înțelesul inițial al profeției, avem o ancoră sigură care ne va ajuta să înțelegem cum să aplicăm profeția în zilele noastre.

Până acum am văzut două aspecte despre care trebuie să învățăm pentru a depăși confuzia noastră cu privire la profeții Vechiului Testament: experiența profetului și importanța înțelesului inițial. Acum, trebuie să ne îndreptăm atenția asupra celui de-al treilea aspect – perspectivele Noului Testament cu privire la profeție.

PERSPECTIVELE NOULUI TESTAMENT

Când abordăm perspectivele Noului Testament cu privire la profeția Vechiului Testament, ies la iveală multe probleme. Vom reveni la acest subiect în lecțiile ulterioare, dar în acest moment, ne va ajuta să tratăm două dimensiuni ale perspectivelor Noului Testament: mai întâi, perspectiva Noului Testament cu privire la autoritatea profeților și în al doilea rând, modalități în care Noul Testament a aplicat profeția Vechiului Testament.

AUTORITATEA

Isus și apostolii Noului Testament au arătat deseori că sunt pe deplin convinși de autoritatea profeților Vechiului Testament. Ei au apelat la scrierile profeților ca fiind autoritare, și la intențiile profețiilor ca fiind și ele autoritare.

Scripturile profetice

În primul rând, Isus și apostolii Săi, și-au declarat supunerea față de Scripturile sacre ale profeților. Fără discuție, Isus a fost credincios în toată învățătura biblică iudaică din vremea Lui. Una dintre învățăturile centrale ale iudaismului din acel timp era autoritatea absolută a Bibliei ebraice și de aceea Isus a proclamat deseori faptul că lucrarea Sa este conformă Sfintelor Scripturi ale Vechiului Testament. De exemplu, în Matei 5:17 Isus ne învață că:

Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii. (Matei 5:17)

Aici, trebuie să observăm că Isus nu spune doar că recunoaște autoritatea lui Moise, ci recunoaște și autoritatea scrierilor profetice. Toți scriitorii Noului Testament L-

au urmat pe Hristos în acest sens. Mereu și mereu au făcut referire la profeții considerându-le Scripturi autoritative.

Intențiile profetice

Pe cât este de important să observăm faptul că Isus și apostolii Săi iubeau textele sacre profetice, este la fel de important să realizăm că aceștia se supuneau și intențiilor inițiale ale profeților. Scriitorii Noului Testament nu erau arbitrari în modul de înțelegere a profeției. Nu și-au impus propriile semnificații pe textele profeților. În schimb, au fost foarte preocupați să descopere înțelesul inițial al profeției și apoi să construiască mai departe pe acea fundație solidă.

În zilele noastre e la modă ca oamenii să creadă că scriitorilor Noului Testament Dumnezeu le-a dat dreptul să interpreteze Vechiul Testament cum au vrut dar nimic nu este mai neadevărat. Două pasaje din Noul Testament vor dovedi că scriitorii acestuia erau foarte preocupați de înțelesul inițial al profețiilor Vechiului Testament.

Putem vedea această dedicare profundă pentru intențiile profeților în modul în care Petru se explică în Fapte 2:29-31. După ce a citat o parte din Psalmul 16, Petru spune în versetul 29:

„...vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat; și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi. ...era proroc și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie, despre învierea lui Hristos a prorocit și a vorbit el... (Fapte 2:29-31)

Observați că Petru nu a pretins că are vreun drept să-și citească propriile idei creștine în Psalmul 16. Din contră, a interpretat cuvintele profetice ale lui David, în lumina experienței lui David și a intențiilor lui.

Într-un mod similar, apostolul Ioan a arătat că este foarte preocupat de înțelesul inițial al profeției. În Ioan 12:39-40, acesta se referă la profețiile din Isaia 6. Iată ce spune el:

Isaia a mai zis: „Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima, ca nu cumva să vadă cu ochii, ... să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Mine și să-i vindec!” (Ioan 12:39-40)

Ioan a aplicat acest pasaj din Isaia pentru slujirea lui Isus. Dar ascultați modul în care și-a validat interpretarea. În versetul următor, în 12:41 Ioan apelează la intențiile profetului:

Isaia a spus aceste lucruri pentru că a văzut slava Lui și a vorbit despre El. (Ioan 12:41)

Ioan și-a concentrat atenția pe experiența lui Isaia și pe felul în care acesta intenționa să-i fie înțelese cuvintele. Ioan nu a luat profeția lui Isaia într-un mod

convenabil pentru propriile sale scopuri. În schimb, a căutat să prezinte intențiile inspirate organic ale profetului.

Noi creștinii, trebuie să căutăm să urmăm exemplul scriitorilor Noului Testament. Ar trebui să privim textele profetice ale Vechiului Testament nu doar ca având autoritate, ci și cu dorința de a descoperi înțelesul inițial din spatele profețiilor.

APLICAȚIA

Desigur, chiar dacă înțelesul inițial al profeției a fost important pentru Isus și scriitorii Noului Testament, ei nu l-au repetat pur și simplu. În schimb, Hristos și ucenicii Lui s-au angajat să aplice cuvântul profetic în lucrările dramatice pe care Dumnezeu le făcea în zilele lor. Pentru a vedea cum funcționa acest proces de aplicare, trebuie să ne uităm la două idei: mai întâi, „ce fel de așteptări aveau profeții cu privire la viitor?” și apoi, „cum au văzut scriitorii Noului Testament împlinirea acestor așteptări?”

Așteptările profetice

Pe parcursul acestor lecții vom descrie ce fel de nădejdi și așteptări a prevestit Vechiul Testament cu privire la viitor, dar acum, vom vorbi în termeni generali, doar pentru a da o direcție cu privire la perspectivele Noului Testament. Spus simplu, profeții Vechiului Testament știau că păcatul a făcut ravagii în lume. Chiar și poporul Lui era atât de corupt, încât Dumnezeu i-a dus în exil. Dar în ciuda acestor rezultate teribile ale păcatului, profeții așteptau cu nerăbdare timpul în care Dumnezeu va îndrepta toate lucrurile. Acest viitor urma să fie un timp al judecății finale împotriva celor răi și a binecuvântărilor veșnice pentru cei credincioși. Profeții foloseau tot felul de termeni pentru a descrie acest apogeu al istoriei omenirii. Ei vorbeau despre acest moment ca fiind „Ziua Domnului”, ca fiind „Zilele din urmă.” Acest viitor mareț urma să fie un timp în care Dumnezeu intervenea în lume și aducea toate lucrurile la sfârșit.

Împlinirile profetice

Noul Testament avea metode speciale de a aborda aceste așteptări profetice din Vechiul Testament. Trebuie să vedem cum au înțeles ei împlinirea acestor nădejdi în Hristos. În zilele Domnului Isus și ale apostolilor, mulți israeliți se așteptau ca Ziua Răsplătirii să vină foarte curând. Tânjeau după Mesia care să aducă istoria umană la punctul culminant. Într-un cuvânt, creștinii l-au primit pe Isus ca Mesia și prin urmare ca fiind împlinirea tuturor acestor nădejdi profetice. Isus a devenit centrul hermeneutic pentru înțelegerea creștină a profeției Vechiului Testament. Însuși Isus a insistat că interpretarea profețiilor trebuie să fie centrată pe Hristos. El a subliniat importanța unei interpretări centrate pe Hristos pe drumul spre Emaus când vorbea cu ucenicii săi. În Luca 24:25-26, Isus a spus următoarele cuvinte:

„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii! Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa?” (Luca 24:25-26)

Isus s-a așteptat ca cei ce-L urmau să-L vadă drept împlinitorul profețiilor Vechiului Testament. Din acest motiv, următorul verset, Luca 24:27, ne spune următoarele:

Și a început dela Moise, și dela toți prorocii, și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El. (Luca 24:27)

Observați mențiunea lui Luca - Isus le-a tâlcuit tot ce au spus proroci despre El. Astfel scriitorii Noului Testament au afirmat importanța așteptărilor inițiale ale profeției, dar au și legat aceste așteptări profetice de persoana și lucrarea lui Hristos.

La început, profeții Vechiului Testament au stabilit o traiectorie a nădejzii, a așteptărilor. Urma să vină un timp al marii judecății și al binecuvântării. Noul Testament ia această traiectorie și o duce în viitor unde este împlinită în prima venire a lui Hristos, în Împărăția Lui de azi și la sfârșitul lumii când Hristos se va întoarce în slavă.

Cum vom vedea mai târziu în această serie de lecții, Noul Testament explică faptul că Hristos a împlinit toate așteptările profetice ale Vechiului Testament în aceste trei etape ale Împărăției Lui: a reușit să facă mult prin inaugurarea împărăției Sale, lucrarea Lui de pe pământ de acum două mii de ani. Continuă să îplinească așteptările Vechiului Testament prin continuarea Împărăției Sale de-a lungul istoriei bisericii. La final, Hristos va împlini într-un mod complet toate profețiile atunci când se va întoarce și va aduce desăvârșirea Împărăției Sale. Aceste trei stadii ale lucrării lui Hristos au oferit un model hermeneutic pentru scriitorii Noului Testament și având acest model, au putut să aplice toate așteptările și nădejtile profeților Vechiului Testament la zilele lor.

Noi, ucenicii lui Hristos, trebuie să învățăm să luăm așteptările profeției Vechiului Testament și să le aplicăm la prima venire a lui Hristos, la continuarea Împărăției Lui și la a doua venire a lui Hristos.

CONCLUZIE

În această lecție introductivă, am atins patru subiecte care ne vor călăuzi pe parcursul întregului studiu al profeției Vechiului Testament. Trebuie să ne biruim confuzia cu privire la această parte din Biblie, îndreptându-ne atenția pe trei perspective hermeneutice esențiale: trebuie să învățăm despre experiența profeților, trebuie să restabilim importanța înțelesului inițial al profeției, iar apoi trebuie să învățăm cum să urmărim perspectivele Noului Testament în profeție.

În lecțiile care urmează, vom explora și mai mult aceste perspective hermeneutice esențiale. Mai întâi, vom aborda subiectul experienței profetului, apoi vom arunca o privire spre importanța înțelesului inițial și în final, vom explora și mai mult abordarea scriitorilor Noului Testament asupra profeției Vechiului Testament. Uitându-ne la aceste

subiecte diferite, vom avea o privire generală asupra profeției care va zidi biserica și va aduce slavă Dumnezeului nostru.